

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość X > Wartość przekazywanych informacji poprzez Internet

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Korzystanie z Internetu powinna poprzedzać edukacja i rozmowa o korzyściach i zagrożeniach z tym związanych. Jeżeli nie uczestniczymy w życiu dziecka, jeżeli nie rozmawiamy, nie obserwujemy tego, co robi w sieci, to trudniej jest mu wtedy odróżnić dobro od zła, pozytywne postawy od negatywnych.

Wizualna stymulacja wywoływana przez media nie sprzyja rozwojowi *kory starej* mózgu (części odpowiadającej za emocje), a także *kory nowej* (odpowiadającej za funkcje intelektualne i kreatywność). Dlatego należy stale monitorować kontakt dzieci z Internetem, reglamentując czas spędzony przed komputerem, tabletem czy smartfonem. Trzeba dawać dzieciom pozytywny przykład rozsądnych ograniczeń. Słowa rodzica nabiorą większego znaczenia, jeśli pokaże, że postępuje zgodnie z przekonaniami, które głosi. Ponadto ważne jest, by wskazywać na bardzo liczne, pozytywne aspekty Internetu, przekierowując uwagę dzieci na wartościowe strony i portale.

Dzieci potrzebują uwagi dorosłych, chcą być docenione i poczuć się ważne. Dlatego dorośli muszą stwarzać do tego możliwości poza Internetem, np. grając z nimi w gry zespołowe, w gry planszowe czy organizując wycieczki. Jeżeli one naszej uwagi nie mają, jeżeli nie mają takiego poczucia, że są ważne, doceniane, to bardzo łatwo znajdą to w Internecie, bardzo łatwo jest zostać docenionym w grze, znaleźć kogoś, kto powie, że jesteśmy dla niego ważni.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. P. de Kremmeter, *Tata w sieci*, wyd. Muchomor, Warszawa 2016, s. 14-22.

Wstęp

Książka „Tata w sieci” jest doskonałym pretekstem do tego, by porozmawiać z dziećmi o wartościach i zagrożeniach związanych z użytkowaniem Internetu. Autor zastosował świetny zabieg – osobą zagrożoną uzależnieniem od tego medium wcale nie jest dziecko, a dorosły. W ten sposób mali czytelnicy mają okazję przyjrzeć temu zjawisku niejako z dystansu.

Cytat

„Ten pingwin z komputerem to mój tata. Od samego rana czyta swoją internetową gazetę,

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość X > Wartość przekazywanych informacji poprzez Internet

sprawdza pogodę i spędza dużo czasu ze swoimi przyjaciółmi. Ostatnimi czasy między mamą i tatą panuje chłód.

Na Icebooku tata ma 532 przyjaciół

- O! Patrz, mój nowy przyjaciel. Tego lata był na wakacjach na biegunie północnym. Ale z niego szczęściarz!

- A gdzie jest biegun północny, tato?

Ale tata nigdy mi nie odpowiada, kiedy siedzi przy komputerze.

Nawet wieczór tata spędza w sieci.

Tylko na noc tata się z niej wyłącza. Chociaż...

Po śniadaniu tata wyrusza do pracy, a ja idę z nim kawałek drogi.

Kiedy tata wraca, myśli tylko o jednym: trochę posurfować w sieci na swoim komputerze.

Czasy, kiedy miałem prawdziwego tatę, dawno minęły. Mama nie może wytrzymać”.

Podsumowanie

Ta niepozorna książeczka przemyca gorzką diagnozę naszych czasów pokazując, że uzależnienie od Internetu dotyczy tak samo dorosłych, jak i dzieci. Warto żebyśmy zaczęli od siebie – ograniczając czas spędzony w wirtualnym świecie i skupili się na bogactwie rzeczywistych relacji, Internet traktując jako dodatek do rzeczywistości, a nie rzeczywistość, do której przenieśliśmy cały świat naszych zainteresowań.